

I Wandered Lonely as a Cloud

Vier kunstenaars met het landschap als bron.

Van zondag 6 maart tot zondag 3 april toont galerie O68 schilderijen, beelden en geweven fotowerken van Frans Beerens, Ank van Engelen, Huib Fens en Jessica Knoop. Daarbij is tijdens deze periode, op uitnodiging van de exposerende kunstenaars, in de projectieruimte een film te zien van gastexposante Anne-Marie van den Thillart.

Wat de vier kunstenaars bindt is de rol die het landschap speelt in hun werk. Ze vormen geen collectief: bewondering voor, en verwondering over elkaars werk heeft ze voor deze samenwerking bij elkaar gebracht. Het zijn vier individuele kunstenaars die elk voor zich hun eigen pad bewandelen, 'lonely as a cloud'. Het werk voor deze tentoonstelling is in onderling overleg geselecteerd en op elkaar afgestemd.

Voor alle vier is het landschap een belangrijke bron van inspiratie, zij het op verschillende manieren.

Frans Beerens dwaalt graag door oude landschappen, op zoek naar restanten van verdwenen leven. Van kleine ordeningen of veranderingen die ooit door mensen zijn aangebracht, tot de grillige sporen die slakken achterlaten op keien. Zijn foto's verbijzonderen en mystificeren de plekken die hij vastlegt, en voegen er zo betekenis aan toe. In O68 toont hij een tweetal tot wandtapijt geweven foto's. Juist door dat weefproces materialiseren de foto's tot zelfstandige, intrigerende werkelijkheden. Daarnaast zijn er ruimtelijke assemblages te zien waarin hij bestaande voorwerpen en materialen, elk met zijn eigen geschiedenis, betekenis en context, met elkaar combineert tot nieuwe beelden.

Ank van Engelen wandelt veel. Van tijd tot tijd trekt ze zich terug op residentieplekken waar ze zich in alle rust kan concentreren op het landschap. Daar verzamelt en fotografeert ze met een haast kinderlijke verwondering voorwerpen, vormen en situaties. Die vanzelfsprekende en verraderlijk eenvoudige variëteit aan vormen leiden in haar werkplaats tot materiaalonderzoek dat uitmondt in thematisch verschillende en onvoorspelbare beelden. Soms worden de wandelingen zelf in beeld gebracht. Bij deze expositie presenteert ze een primeur: een boekje met gecombineerde teksten en waterverftekeningen naar aanleiding van een lang verblijf in Nieuw-Zeeland in 2020: *Zuiderhuis*.

Huib Fens woonde al tien jaar op het Vlaamse platteland voordat, als vanzelf en onweerstaanbaar, het landschap begon door te dringen in zijn werk. Al die tijd maakte hij dagelijks foto's van het uitzicht vanuit zijn raam en de wandelingen in de omgeving. In diezelfde periode begon het schrijven van poëzie een prominente plaats in zijn werk in te nemen. Al werkend met olieverf op papier en doek zoekt hij naar parallellen tussen de methodiek van het schilderen en de logica van het landschap. Schilderen is volgens hem een manier om het landschap te leren begrijpen. Tijdens de tentoonstelling zullen ook zijn poëziebundels te koop zijn, inclusief de meest recente: *Zo zal het zijn [of helemaal anders]*.

Jessica Knoot is misschien wel de meest pure, intuïtieve landschapsschilder van de vier. Ze trekt erop uit om het landschap te ondergaan. Voegt geen betekenis toe aan het landschap zoals Beerens doet, verzamelt en analyseert niet zoals van Engelen, onderzoekt geen parallele processen zoals Fens, maar dompelt zich onder in de kleuren, het licht, de vormen, de sfeer, alle elementen die het landschap vormen. Ze zuigt er zich mee vol, gaat opgeladen haar werkplaats in en gaat met die beelden en emoties aan de slag. Haar schilderijen zijn een weerslag van mystieke, extatische ervaringen vertaald in olieverf of tempera. Vol beweging, kleur, gelaagdheid, structuren, exuberantie en verstilling. Elke schildering incorporeert en ademt de landschappelijke ervaring en de energie van het maken.

Anne-Marie van den Thillart toont op uitnodiging van de vier kunstenaars haar nieuwste film, *Thalassa, thalassa*. Een registratie van zee en branding waarbij op de achtergrond zacht en ritmisch verzen van de Odyssee van Homerus (boek 5) in het Oudgrieks voorgelezen worden. De film toont een kalme en rustgevende zee, de tekst vertelt van haar vernietigende kracht. Die tekst (de schipbreuk van Odysseus) heeft geen vertaling nodig om zich naadloos te voegen met de beelden.